

ლენს

3 იანვარს სამხედრო შეჯიბრის ცნობა არ მიგვიღია.

სამხედრო საქმეთა კომისიის წევრებს აზრით გვრჩინა იგი უარი მივლიცით უნდა შეიტყუდნენ.

საფრანგეთის პრეზიდენტის პუანკარეს სიტყვით საფრანგეთს ბალკანეთში საფრთხე არ მოელოს, ვინაიდან ბალკანეთში გასადავი აქვს მხოლოდ დამარცხებული ქვეყანათა.

რუმის ვაგზაზე. ორი კვირის განმავლობაში მათ გაიარეს მთელი კავკასიის გზა მცხეთიდან ლარსამდინ, გასწიანდეს მცხოვრებლები კავკასიიდან მოსულ ბალკანეთურ ბრძოლებსაგან, სახალხო გვარდიის მოწინავე მუშებში განაზღვრულ სოფლებში აგვიტყვიან ბალკანეთის წინააღმდეგ და დამარცხების მუშების და გორის მხარის შემთხვევით ნაწილები, უფრო იდეოლოგიური მუშაობით, ვიდრე ფაქტობრივად დადგენილი, თუმცა მორჩილებს განაგრძობდნენ მათი ერთობა სოფლებშიაგან აუცილებლად იბრალის აყრას თხოვნილებდნენ.

დღეგრძეობს და გორის მხარის დამხმარებლებს დროს მოძრაობა თანაგრძობს მხარსაც მორღობ, მაგრამ დღეგრძეობს მხარის დამარცხების შედეგად იქ ანარქია თავისთავად ჩაქრება. სამხედრო რად ლიხის მთის იქით იფეთქა ქალიშვილი მოძრაობაში. სახმარის რაიონში ბალკანეთურ მოძრაობას მხარი დაუჭირა უმთავრესად იქ მხარის ოსობაში. საჭირო გახდა სამხედრო ექსპედიციის გაგზავნა. მთელი თავის განმავლობაში სწრაფობდა ამ რაიონის გაწმენდა. სახმარისთან ერთად მოძრაობა მორღობ ლეჩხუმის მხარის, აქ ანარქია ისე ძლიერი გამოდგა, რომ აუკანუბდებოდა მხარეთა მხარე დამარცხების აყენებდნენ მის ჩასაქრებაში გაგზავნილ ჯარებს. ბერის შეცდამანობის შემდეგ ანარქია აქაც ჩაქრდა.

დღეგრძეობს მოძრაობის გაწმენდას დროს გაგზავნილი, რომ ბალკანეთის შიგნით კავკასიიდან მოვიყვანო ბრძოლის უმეტესი ნაწილი სამხედროდ და იყო გამოყვანილი. ეს მისი მარცხენა მხარის იყო, რომ თავი სამხედროდ ქალიშვილი უნდა გამოეყოფა უკანააღმდეგ და მართლაც, იქაც იფეთქა ქალიშვილი მოძრაობაში იმეგ დროს, როდესაც მოძრაობა სხვა კუთხეებშიც იმეგნებოდა. სამხედროდ ბალკანეთში ქალიშვილი იყო ყუბანის ოლქიდან მოსული ბალკანეთის ბრძოლის მხარის დაუჭირით. ამის გამო სახალხო გვარდიის ექსპედიცია სამხედროდ მოძრაობის ჩაქრების შემდეგ მუშებრივად გადამაწმენდა მთელი მხარის ბრძოლებსაგან.

ანარქია იყო ბალკანეთში ბრძოლა რესპუბლიკის მხარის. ბალკანეთის მტრული მოქმედება კიდევ უფრო საშიში იყო გარედან. სამი მხრივ ემუქრებოდა ბალკანეთში საქართველოს რესპუბლიკას: ბაქიდან, კავკასიიდან და ყუბანის ოლქიდან. მარტვიდან ბაქიში გაგზავნილი ბალკანეთის ცდილობდნენ რკინის გზა გაეწმინდათ ადგილობრივი თათარებისაგან და თვითღირსიენ მოიწოდებდნენ. თერგის რესპუბლიკაში გაბატონებული ბალკანეთის ბრძოლებს ადგენდნენ და გაგზავნიდნენ საქართველოში აუკანუბდებდნენ მხარის მხარის დასაქრებით, ყუბანის ოლქის ბალკანეთში ამობრუნება მოაწვეს სამხედროდ და როდესაც იქიდან სახალხო გვარდიამ განდევნა, მათ უკან დაიბრუნეს და რომდენიმე თვის განმავლობაში ნამდვილი ომი სწრაფობდა მათ წინააღმდეგ, სანამ სახალხო გვარდიამ და უკან არ გაიხარა მთელი შავი ზღვის სანაპირო, სანამ არ გასწმინდა სოხუმი, გვარა, ბჭო და არ მიანაწილა ტრუპებს. ბალკანეთური ბრძოლის ამ ბრძოლაში მთლად დადნა, შეტადრე, როდესაც მათ მოაწვეა ყუბანის ოლქში შემთხვევით აღმუქრებულნიყვნის მობალინეთა ჯარი. ბალკანეთის ბრძოლაში, აღსანიშნავია კიდევ ერთი გარემოება: როგორც ბაქოს მხარედაც, ისე კავკასიიდან, ისე ყუბანის ოლქიდან ისინი სწორედ ამ დროს დაიწყეს მოძრაობა, როდესაც საქართველოს გვარდიამ ოსმალეთის ჯარის იწყებს შემოსევას და მათ წინააღმდეგ გავა სახალხო გვარდიის და უკან, იმეგ დროს უკანააღმდეგ, აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან ამ ჯარს და გვარდიას თავს ესხმება ბალკანეთური ბრძოლები.

ბალკანეთურ-ანარქიული მოძრაობა—ეს იყო მესამე საფრთხე, რომელიც საქართველოს რესპუბლიკა სიკვდილის პირას მიიყვანა. სამხედრო ლიხის მოკრებით რესპუბლიკამ მტრად დასძლია დიდის გაჭირვებით. მაგრამ რესპუბლიკამ ამითაც ვერ მოიპოვა მანკანება. მას მოეწვინა ახალი საჭიროებები—ნაციონალური მტრობა. ამირ-კაჯახის დანაწილებამ საქართველოს

რესპუბლიკა შედარებით უკეთეს პირობებში ჩაყენა. ადგილობრივი თვითღირსი ოსმალთა პროვინციით გადაიტყა. ოსმალეთ ადგილობრივანმა დამწყობი ბაქოში მოკალათებულ ბალკანეთშიან და ამ ოსმა ჩანთა მთელი მისი ყურადღება. ბალკანეთის მხარის დაუჭირება სპარსეთიდან მოსულმა ინგლისის ჯარის ნაწილებმა. მაგრამ ოსმალეთ-ადგილობრივის ჯარმა მიანც აიღო ბაქო ხანგრძლივი ომის შემდეგ. მარტვი, როდესაც ბალკანეთში შევიდნენ ბაქოში მათ მხარეზე გადასულ ოსმალეთსაგან მათაგანობით საშინელი ქრება მოხდა უპირატეო და უმწირო თათრის მასსისა. სექტემბერში, როდესაც ოსმალეთ ადგილობრივის ჯარი შევიდა ბაქოში, თათრებმა იწყეს სომხების უწყალო ქრება.

სომხეთის რესპუბლიკა ყველაზე მეტად გაჭირვებულ მდგომარეობაში იყო ჩაფარდნილი ამირ-კაჯახის დანაწილების შემდეგ. ოსმალეთთან ბელშეკრულობამ მის მხოლოდ რამდენიმე მხარის ნაწილი დაუტოვა, უპირატეო მთელი რკინის გზა, რომელიც ოსმალეთთან დაუჭირა და ანანიით მოუსპო სასიცოცხლო ძალა.

ანარქია მდგომარეობაში იყო ამირ-კაჯახის ნიდაგზე მათსეულად სამი რესპუბლიკა, როდესაც მათ მხოლოდის პორაზანტზე გამოჩნდა ახალი მბრძანებელი. გერმანიამ ვეღარ გაუძლო ინგლის-ამერიკისაფრანგეთის შეერთებულ ძალას და ოსმალეთს დაემორჩილა. ამ გარემოებამ ძირიან-ფუნდამენტული შეცვლა მცირე სახელმწიფოთა მდგომარეობაც. ადგილობრივი, რომელიც ოსმალეთთან იყო ცოცხალი, თავის ბატონ მფარველის დამარცხების შემდეგ იძულებული გახდა უფრო მთელი ბაქოში მოსული ინგლის საფრანგეთ-ამერიკის ჯარის ნაწილი გენ. ტომსონის მეთაურობით. ეს გენერალი გადაიტყა ბაქოს და ადგილობრივის ბატონ-პატრონით.

საქართველოს მდგომარეობაც საგრძობლად განიცავდა. გერმანიის საქართველოსთან უკვე საერთო ინტერესები ჰქონდა; განდგნო ერთმანეთი კავშირი მათ შორის. ეს ალტულეზა გერმანიის საქართველოს რესპუბლიკის დამცველობა გერმანია გარეუე მალთაგან. ინგლის-საფრანგეთ-ამერიკის გამარჯვებით საქართველოს ჩამოშორდა ისეთი საიმედო ძალა, როგორც გერმანიის მფარველობა იყო.

რაც შეეხება სომხეთის რესპუბლიკას, შეთანხმების სახელმწიფოთა გამარჯვებამ იგი გამოაყვანა მისი მდგომარეობიდან და სასოფარკვეთა-ღმინდად. მის მსგავსეთა დაეძაღო იმეგ, რომ ინგლისი ჩაერევა ამირ-კაჯახის საქმეში და ამ საქმეებს მოაწყობს სომხეთის სასარგებლოდ. ოსმალეთის ჯარის გაყვანის შემდეგ დიდძალი ყოფილ თვითღირსის გუბერნიის სწორი ოს რაიონები, რომლებიც სიდავით ითვლება საქართველოსა და სომხეთს შორის—პორაზანის მხარის სახმარისი ნაწილი, ახალქალაქის და ახალციხის მხარეები. სომხეთის სათავეში მოქცეულმა „დაშნაკუთუნებმა“ ჯერ კიდევ უწინ ატყებდნენ განგაში საქართველოს რესპუბლიკის წინააღმდეგ; იგი ცდილობდა გამოეყენებინა ყოფილი საშუალება საქართველოს დამოუკიდებლობის ძირის განმოსახლებლად. მისი განგაში ისმოდა მთელ რუსეთში და ევროპაშიც კი. შტატს გარეუე დარღვებული რუსის მოხელეთა უმეტესობა უნდოდა გამოეხატებინა მხარე და სხვა პარტიკულ „დაშნაკუთუნებს“ უჭირდა მხარის ამ კამპანიაში. მტრადრე ლტოლვილთა სკიითი გამოიყენეს საქართველოს მტრებმა კამპანიის მასალად.

ოსმალთა ჯარების წასვლის შემდეგ ლორის რაიონში მათი ადგილები დაიჭირეს სომხეთის ჯარის ნაწილებმა. ახალქალაქის და ახალციხის მხარეები დაიჭირეს საქართველოს ჯარის ნაწილებმა. სომხეთის მთავრობის მთავრობის დახმარებით, მისი განგაში ისმოდა მთელ რუსეთში და ევროპაშიც კი. შტატს გარეუე დარღვებული რუსის მოხელეთა უმეტესობა უნდოდა გამოეხატებინა მხარე და სხვა პარტიკულ „დაშნაკუთუნებს“ უჭირდა მხარის ამ კამპანიაში. მტრადრე ლტოლვილთა სკიითი გამოიყენეს საქართველოს მტრებმა კამპანიის მასალად.

სულ მთლად დამარცხებული და დაშლილი მთელს არტილირიის ყრის და შირის ისე, რომ საქართველოს ჯარი მისდგეს და ვერ ეწევა.

სწორეთ ამ დროს თვითღირსი მოდის კონსტანტინოპოლიდან ინგლისის და საფრანგეთის მისი, რომელიც ომის შეწყვეტას მოითხოვს და თავის თავზე იღებს შუამდგომლობას მტრის შესარჩევლად. სწორეთ ახალ წლის ღამეს საომარი მოქმედება წყდება და ორივე სახელმწიფოს წარმომადგენლები დროებით თავის ჩამოსადგებით იკრიბებიან.

შეთანხმების სახელმწიფოთა შემოსვლით საქართველოს ცხოვრებაში კიდევ ახალი ხანა იწყება. ინგლისის მისიის თხოვნით და საქართველოს მთავრობის თანხმობით თვითღირსი შემოვიდა ჯერ მცირე ნაწილი ინგლისის ჯარისა. საქართველოს მედი კიდევ ერთხელ დამოკიდებული ახალ, ჯერ კიდევ გამოუტყვევებლად.

გარეუე და შინაური საფრთხეებთან სამეგვლო სასიცოცხლო ბრძოლის დროს 28 მაისიდანვე მოქმედებს რესპუბლიკის საკანონმდებლო ორგანო—გროვინული საბჭო, რომელსაც შემდეგ „საქართველოს პარლამენტი“ ეწოდება. მიუხედავად ამ საფრთხეებისა, რომლებიც დასაზრვავთ არყვეუნ სახელმწიფოს, მისი პარლამენტი მხრეთ ეწევა საკანონმდებლო მუშაობას, იმუშავებს და ატარებს ცხოვრებაში მრავალ პირველ ხარისხოვან კანონებს. მიუხედავად ამისა მთელსაგან, შემუშავება იმ წესისა, რომლითაც უნდა დაუჭირდეს მიწების გლეხებს, თვით პარლამენტი ამ გადაცემისა; შემუშავება საერთო დებულებებისა და თვით ერთმის ცხოვრებაში გატარება; დამუშავებულ კრების დებულებების შემუშავება და მისი მოქმედების მოზადება; სახალხო გვარდიის დაარსება; რესპუბლიკის მხედრობის მოზადება; მრავალი კანონი სწავლა განათლების საქმის გასაძლიერებლად, მთი შორის სახალხო მასწავლებელთა უზრუნველყოფა; მრავალი ფინანსური კანონები;—იხი და კიდევ მრავალი მრავალმხრივი მოდგეწობა, რომელსაც დაუღალავად და დაუწყვეტებლად ეწეოდა 28 მაისიდან წლის დამთავრების საქართველოს პარლამენტი.

განდგნო ბოლოსთვის გადავფეთ მოხსენებამ მთავარ ძალისა, რომელიც მთელს ამ სამეგვლო-სასიცოცხლო ბრძოლაში შეუდგრველი გრძობდა უღდა საქართველოს რესპუბლიკას, რომელსაც მთავარი დამსახურება მიუძღვის რესპუბლიკის გადარჩენაში და რომელსაც თამაშით შეუძლიან საქართველოს რესპუბლიკას თავის შემოქმედებით ჩასვალის. ეს ძალა საქართველოს პროლეტარიატის წილიდან გამოსული სახალხო გვარდია. მოწინავე მუშებისაგან შემდგარი, იგი ლომივით ებრძოდა რესპუბლიკის მტრებს. მან ახსნა რესპუბლიკა ფრანკლიან დაბრუნებულ გამაღმეგობრებულ ველონებისაგან; იგი ებრძოდა, თუცა უმედილი, შემოსულ ოსმალთა ჯარებს და ჩოლოქის პირს კიდევ განიჭრავა მათზე; შეტდნო დროებით მინც მათი შეჩერება; მან იბრძოლა ბორჩალოს ფრანკლებს ოსმალთა და თათართა ბრძოლებთან, დღეგრძეობს და გორის ქუთაისის და ლეჩხუმის მხარეებში ბალკანეთის მიერ მოწყობილ ანარქიისაგან; მან ახსნა რესპუბლიკა ყუბანისაგან შემოსულ ბალკანეთურ ჯარისაგან, რომელსაც ოთხი თვის განმავლობაში ვაიმეოდა. მან, ბოლოს, მრწუნაგვლ მოაწილეობა მიიღო სამხრეთიდან შემოსულ სომხეთის რესპუბლიკისათვის.

პროლეტარიატის მიერ არჩეული პარლამენტის უმრავლესობა, როგორც კანონმდებელი, პროლეტარიატის ბელადებისაგან შემდგარი რესპუბლიკის მთავრობა, როგორც კეგენას მმართველი; პროლეტარიატისაგან შემდგარი სახალხო გვარდია, როგორც კეგენის მცველი,—იხი რას წარმოადგენდა 1918 წლის იხ პატარა სახელმწიფო, რომელიც ეწოდება საქართველოს რესპუბლიკა.

პრესა

დაშნაკუთუნები ყველა ერს მოგზავნება. საქართველოს რესპუბლიკაში ისინი ორეგე უკრის არიან: სომხებიც და ქართველებიც. სომხის დაშნაკუთუნების თავის წამდგომი სახელი პეტელო, სიცილიის ტრუპსა და რევოლუციური შემოქმედებით იმეგნებენ. სომხის თავიდან ასახვევით, ქართველ დაშნაკუთუნებს კი ნაციონალ-დემოკრატიები ეწოდება: ორივე პარტიის შემოქმედებელი ხანია: ომი, სისხლის დღვრა ეროვნული სიძულვილი. სომხის დაშნაკუთუნების სძულთ და ქართველები და საქართველო, ქართველ დაშნაკუთუნებს—სომხის ერი და არა-ბრძოლი.

ასე სწორენქართველი დაშნაკუთუნები. საით მისწრაფებენ მათი ზრუნება? მამბაკის ქელსკენ.

საომარი მოქმედების განახლება აუცილებელია პროლეტარის მოსახრების გამო. ჯერ კიდევ საქართველოს ტერიტორიაზე სომხის ლაშქარი სდგას, ჯერ კიდევ მიღწეული არ არის მამბაკის მთები. (იქვე). მეთაურს, რომელიც ეს სიტყვებითა მოყვება დილი, იმეგ იქვე, რომ მთავრობა მის ნათქვამს შეისვენს:

„ჩვენ იმეგ გვაქვს, რომ მთავრობა და ხელმძღვანელი პროლეტარიატის პარტიების, რომელსაც ლეგები და უკარგავს კონტაქტა ხალხს ფართო მასსებთან და კარგავთ უნდა იცნობდეს მის ნებისყოფასა და მის გრძობებს, არც დღეს შესცდებიან და ბნელი ინსტიტუტებით ნაკარხებე გზას პროლეტარის აზრით განაათებენ.“

სამხედროთ, მეთაურს მიყოლებული აქვს ს. კედიის წერილი, რომელიც უკვე მთავრობას თავს ძისმის და უარისა და ერის სახელეთ მას ძირს ჩამოგდებას უქაღობს.

ამ წერილის სათაურია: „ვერავალი აქტი“. მისი პირველი სტრიქონები ამობრუნებს: „ახალ წლისა და ძველი წლის ბოლოზე მოხდა გერავალი აქტი: ბრძოლის ველზე გამარჯვებული საქართველოს მთავრობამ უზრგადან დაამარცხა. ბრძინება გასცა: ომი შეწყვეტილიყო 31 ქრისტეშობისათვის, ღამის 12 საათზე.“

და დასასრული წერილისა ასეთია: „ერი და უარი მთელს თავის ილუფო-თებულის მამულიშვილობისა და სამშობლოს სიყვარულის გრძობით დაამომს მის ავტორებს. ვი და უარი ამის პასუხს მოითხოვს.“

მთელი წერილი კი, ერთი მხდერი და სასტიკი გალაქებება ჩვენს მთავრობის წინააღმდეგ.

ჩვენ ვიცით: დაშნაკუთუნებს ეუავრებით საქართველოში ყველაზე მეტად მისი დემოკრატიული მთავრობა. ს. კედიც და მისი გზებით ამ სიძულვილი მას არ ჩამოუვარდება. დემოკრატიც,—ეს ყოველი ნაციონალის მტრია,—ქართლის, სომხურის და სხვ. მათ ვერ მოუხელებიათ, რომ ჩვენ სომხის ერში ებრძებიან ნაციონალისებებს და არა მთელ ხალხს, ებრძებიან შოვინისტურ მისწრაფებებს და არა თვით ხალხის არსებობას. ნაციონალისში და შოვინიზში მათ ესაქრობათ, როგორც ფრანგებს პერი. და ამიტომ უნდა სომხურ ნაციონალისმს ქართული შოვინიზმით დაუბრდაბირონ, ხოლო დემოკრატიის ბატონობა გააუქმონ. თორემ, განა ს. კედიამ და ნაციონალ დემოკრატიებმა არ იციან, რომ ბრძოლის შეწყვეტით ჩვენს მთავრობას არ შეუძლიან დაბნობა დაცემლობა და მოუღალენობა ხალხის ენგრაზია, ბრძოლა შეწყდა დიდი სახელმწიფოების შუამდგომლობით, შეწყდა იმ ბირით, რომ სომხის ჯარი თავის ძველ სახლბრეგ გადავიდეს. ცხადია, მამბაკისაგან, აქ აღდგენილი მის მდგომარეობა, რომელიც ომამდე იყო, იმ გამოკლებით, რომ შუაში ინგლისის ყარაულები ჩადგებიან. განა ეს ასეთი უბედურება ჩვენის ხალხისათვის? განა ინგლისმა, რომ იმ გაცონებისათვის მიიღოს ზომები— ჩვენი დამოუკიდებლობის ცნობისა, ეს ჩვენი ხალხისთვის დიდი სიკეთე არ იქნება?

იციან ყოველივე ეს ნაციონალ-დემოკრატიებმა, მაგრამ მინც უნდათ პარტიული კამბილის შეტება: თავიანთი გავლენის გაძლიერება და ამიტომ ერის და უარის სახელეთ გაიძახიან: მასუბი უნდა მოვთხოვით მთავრობას.

დაახლოებით ათათასამდე უნდა იყოს, სულ ამჩრეველთა რიცხვი იქნება 60 ათასიდან 65 ათასამდე.

მთავრობაში

დაევალოს შინაგან საქმეთა მინისტრს, რომ ლტოლვილნი, რომელიც იმყოფებიან მე-800 ვერსზე, თვით ქალაქში და სხვა რაიონებში, გადგებულ იქნან საქართველოს სახლბრეგში.

ჩადიო ინგლისიდან

ინგლისიდან თვითღირსი რადიო სადგურმა შემდეგი ცნობა მიიღო: „თვითღირსი პროლეტარული ჯარისაგან, გზობით გადასცეთ საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრ-პრეზიდენტს მან ეარდანიის ქვემოთ მოყვანილი ცნობა, გადმოცემულ ლონდონიდან ბრატანის სამხედრო სამინისტროს მიერ: მიგვიღეს კეთილ განწყობილებით, დიდი იმეგია ჩვენსა და მოსუკიდებლობის საბოლოო ცნობისა და მომავალში მისი ფორმალური და სახელმწიფოებისა. ხმები რუსეთის გარეთაინების შესახებ საქართველოს სრულით არ შეეებება, ვინაიდან საბუთები საქართველოს დამოუკიდებლობის აღიარებისა ახსენებდა მისკლები არიან. ავალშეილი, დაშნაკუთნი.“

ფოთი

2 იანვარი. აღნიდან მიღებული შემდეგი ცნობები: იასის თათბირის კომისია პ. ნ. მილიუტოვის თაგვლომარეობით იმყოფება ამ ეთმად სტამბოლში, სადაც ის აწარმოებს მწიფელოვან მოლაპარაკების მოკავშირეთა სახელმწიფოთთან. სტამბოლში ამ დღებში მიეგზავრება რუსეთის მისია შერბაშოვის მეთაურობით.

საქართველო-სომხეთის ომი

სახალხო გვარდიის მთავარი შტაბში შემდეგი დებულება მიიღო: თქვენი შოლოცვა გადავიცი ეკატერინენფელდში. ჩვენი ჯარების ნაწილებსა და თავის მხრით მთავარი შტაბის სახელმწიფოთა სახალხო გვარდიას. უარი და გვარდია ერთმანისსილიან და ბორცის მენი არიან თავისი ძვირფასი სამშობლოსი, ძმურ ზრუნვაში, ბრძოლის ველზე ხელახლე ჩაიდებულნი მოქმედებენ და ამასი მდგომარეობს ჩვენს მომავალი წარმეტება საშუალოს საკეთილდღეთ. გენერალი კვინტაძე.

ახალციხე-ახალქალაქის რაზმი სახალხოლო მილოცვის უგზავნის თავის ახანაგებს სახალხო გვარდიელებს, რომელთაც სახელი გაითქვეს სამშობლოს დაცვის საქმეში. გენერალი მაყაშვილი.

ღივივივი

სახალხო კომისიარმა ნოსკემ, რომელიც საომარ საქითების შემუშავება თავის თავზე მიიღო საუბარის ჰქონდა „დინე აღგმეფეს-ცეცხურის“ წარმომადგენელთან დაქირავებულ მილიციის დაარსების შესახებ. რესპუბლიკის მთავარი ჯარი შესდგება მობალისგან 24 წლის უკანრთელ გამოცდილ და იარაღის ხმარების მფოდნე ახალგაზრდებისაგან, რომლებიც თავის უფროსებს თვით იბრუნებენ. მილიცია მხოლოდ სახალხო კომისიარსა სპეციალ დემოკრატიებში. სახალხო კომისიარ ნოსკეს მიანია აუცლებლად საიმედო ძალის შექმნა აღმოსავლეთიდან საფრთხის ასაცილებლად, მომავალ ს მუშადობო არმიის ჩამოღობა, სოქვა ნოსკემ, დადგენილი იქნა სამშვადობო კონგრესის მიერ. ნიდრონალურში მთავრობამ გადასწყვიტა განსაზღვროს შეიარაღებულთა რიცხვი იმდენით, რამდენით ამის გლობისთვის ვერაპას უვლა სახელმწიფოთა განიარაღება. როდესაც ნოსკე აღმოსავლეთში მომხდარ ამბებს შეეხო, მან სოქვა, რომ ნაციონალური მთავრობა გულგრლათ ვერ შეუდგეს პოლიციების მიერ გერმანიის ტერიტორიაზე მტრულ მოქმედებას. ახლო მომავალში ისინი იგრძობენ იქ მტკიცე ძალის მთავრობის და მის ურყვე გადაწყვეტილებას.

ნაციონალურ სასურსათო უწყების სტატსტორტარა ვერაპა განაცხადა, რომ ის სრულიდ ემხრობა სამ დამოუკიდებელ სოციალ-დემოკრატს, რომლებიც ნაციონალურ მთავრობამ გამოიყენეს და თავის თანამდებობა მთავრობის განკარგულებაში დასტოვეს. ნაციონალური მთავრობის მოთხოვნით, ის მზათ არის განაგრძოს თავისი მოვალეობის

პირველ კომისიარებმა 6 000 კაცი, მეორეში—5,988, მესამეში—4,132; მეოთხეში—2,680; მეხუთეში—2,650; მეექვსეში—2,838; მეშვიდეში—6,952; მეათეში—4,201; მეთერთმეტეში—7,660; მეორმეტეში—3,444; მეცამეტეში—1,520. გამოუტყვეველი ჯერ შეიქმნა და მეშვიდე კომისიარებების ამჩრეველთა რიცხვი, რაც

